

[Pia Christmas-Møller]

get fra december. Det drejer sig om en styrkelse af konkurrenceevnen for både små, mellemstore og store virksomheder, som vi også er i fuld gang med, og som vi håber overenskomstforhandlingerne vil understøtte med en ansvarlig aftale. Og endelig drejer det sig om en styrkelse af serviceerhvervene. Det sidste er ikke mindst vigtigt.

I forbindelse med den konkrete udformning af de forskellige initiativer er det vigtigt at vurdere, hvor de største beskæftigelsesmuligheder ligger. Udviklingen fra 1948 og frem til i dag viser helt klart, at den samlede beskæftigelsesfremgang, vi har haft, først og fremmest er sket i den offentlige sektor. Nettoresultatet over denne meget lange periode er ifølge en opgørelse, som Ugebrevet Mandag Morgen har lavet, således, at den offentlige sektor har haft en beskæftigelsesfremgang på ikke mindre end 415 pct., mens den private sektor har haft en tilbagegang på 1 pct.

Bag disse tal ligger selvsagt en voldsom ændring af det danske samfund; det skal jeg ikke gå langt ind i her, men bare nøjes med at konstatere, at der vel efterhånden er skabt bred enighed om, at det ikke er i den offentlige sektor, den fremtidige beskæftigelsesfremgang kan sikres. Alene det alt for høje skattetryk tilsiger, at beskæftigelsesfremgangen nødvendigvis må koncentreres i den private sektor. Spørgsmålet er så, hvilke dele af den private sektor der rummer de største muligheder for fornyet beskæftigelse. Her er vi ved et kernepunkt. Et ufravigeligt faktum er, at det er i den private sektor, forudsætningen for vores levefod tjenes ind; det er ved veltrimmede, vareproducerende aktiviteter og konkurrencedygtig eksport.

En forudsætning for disse virksomheders succes er, at de har en meget høj effektivitet og produktivitet, og det kræver mildest talt ikke nødvendigvis særlig megen arbejdskraft. Tværtimod har vi i de seneste år set, hvordan nogle af de erhverv, der har haft størst fremgang på eksportmarkederne og dermed har leveret den største fremgang i indtjeningen til det danske samfund, også har haft den største produktivitetstigning. Disse virksomheders vækst har altså ikke direkte givet os flere job; men vi er dybt afhængige af deres succes, og det er indirekte afgørende også for vores beskæftigelsesmuligheder. Jeg tror, vi i fremtiden

må erkende, at det ikke nødvendigvis er de dele af det private erhvervsliv, der skaber velstanden, som også kan skabe den nye beskæftigelse direkte i egne virksomheder.

Konkurrenceerhvervene skal fortsat sikres optimale vilkår, for det er dem, vi alle sammen skal leve af, men beskæftigelsesmulighederne skal i højere grad dyrkes andre steder, først og fremmest i serviceerhvervene forstået meget bredt. Her er et mægtigt potentiale. Behovet er der; det kan vi se af hele den gør det selv-kultur, som er vokset op, og vi kan se det af det tiltagende omfang af sort arbejde.

I Finansministeriet har man beregnet, at alene væksten i gør det selv-arbejdet siden 1960'erne svarer til ikke mindre end 300.000 arbejdspladser, og lægger man dertil det sorte arbejde, som skønmæssigt opgøres til 100.000 arbejdspladser, taler vi altså samlet om 400.000 job, som bliver udført uden for det ordinære arbejdsmarked.

Hvorfor har vi oplevet denne udvikling? Hr. Kai Dige Bach var inde på det i sit eksempel. Vi har en meget voldsom beskatning af arbejde her i landet. Det kan meget vanskeligt betale sig for folk, der skal have lavet et eller andet ved deres hus, at få professionel arbejdskraft til at gøre det. Vi mener, at tilskudsordningen til vedligeholdelsesarbejde, som blev gennemført for et års tid siden og videreført i december måned, er god. Men vi ser meget gerne, at vi næste år får taget skridtet fuldt ud og giver fradragsret for lønudgifter til vedligeholdelse og forbedringer af vores boliger.

Det er ikke nogen hemmelighed, at vi fra konservativ side gerne ville langt videre med fradragsretten. Vi vil gerne have, at det blev muligt at fradrage udgifter til f.eks. privat hus-hjælp, havemænd m.v. Hvorfor skal den slags arbejde ikke anerkendes på lige fod med alt muligt andet arbejde? Hvorfor skal det være finere og mere legalt at gøre rent på en skole end at gøre rent i et privat hjem? Skal der måske ikke gøres rent begge steder? Der er masser af opgaver i samfundet; det handler om at finde dem. Det handler om at indrette vores systemer, så de kan blomstre, blive legale og komme frem i lyset. Vi har brug for en skattereform. Vi har brug for en dagpengereform. Vi har brug for grundlæggende strukturændringer på disse områder, hvis vi vil nå vores egentlige mål.